

m ID”

Art Contemporani

embre del 2017 a l'1 de gener del 2018

re d'Art Contemporani presenta el projecte *Jerusa-*
mapasonor + Domènec; un treball en què es visualitza
Jerusalem com a laboratori de “violència suspesa”. El
“violència suspesa” està inspirat pel text *La cua del*
lla, Azoulay i Adi Ophir. La violència suspesa, a
l'espectacular, és silenciosa i no es veu, però afecta
cent per cent de la població palestina i impedeix el
ent normal de la seva vida.

envolupat per Mapasonor + Domènec pren el nom
d'identitat de la població autòctona palestina que
enars d'anys habita a la ciutat. El document, *Jeru-*
reix com a exemple sofisticat d'aquesta “violència
document d'identitat que és només un permís de
e pot ser revocat en qualsevol moment i que impedeix
a ciutadania amb drets.

roduïda per Mataró Art Contemporani, parteix d'un
erca audiovisual i documental sobre Jerusalem i Pa-
ut per Mapasonor + Domènec com a part d'un projec-
en el temps i en les produccions que se'n facin. Conté
s i una instal·lació que exploren, conjuntament, des
sos l'anomenada “violència suspesa” a Jerusalem

ec, “Jerusalem

gost, setembre i octubre 2017

Alamà. *El telón de Francia, 2017, Homenatge a Velázquez: La reina Isabel de França a cavall*. Tècnica mixta sobre fusta. 114x100 cm.

“Alamà. #ClásicosDesollados”

Can Framis - Fundació Vila Casas

Barcelona

Del 9 d'octubre del 2017 al 21 de gener del 2018

Can Framis, de la Fundació Vila Casas, presenta el treball de Jordi Díaz Alamà titulat *#ClásicosDesollados*. Alamà (Granollers, 1986) és el guanyador del Premi de Pintura 2016 de la Fundació Vila Casas, i en aquesta mostra individual fa una reinterpretació de la història de la pintura. Alamà, un dels artistes joves amb més projecció del nostre país, camina sobre l'abisme del que ja està pintat per alliberar elements i construir un homenatge als seus autors. La recuperació dels clàssics, el virtuosisme o la preocupació per la qualitat de la informació pictòrica present en les seves obres són alguns dels temes principals de la seva pintura.

Aquesta complexa col·lecció d'estudis o de “divertimentos” –en paraules de l'artista– parteix d'una meticulosa selecció d'obres clàssiques com a teló de fons, incloent, entre d'altres, obres de Velázquez, Goya, Géricault, Friedrich, Manet o Degas. Se li arrabassa la serenitat –imposada pel costum i la passivitat comuna– i se'ns recorda que són objectes sorprenents i vius.

Com assenyala Albert Font: “En aquest estat d'equilibri, mitjançant la desfiguració i l'esborrallament, sent alhora creador i destructor de l'objecte artístic, amb l'ull fixat en un camí tens i amenaçant, veiem com Alamà ens parla de problemes de l'actualitat mitjançant personatges i escenes del cànon.”

Serve